

Hovedstaden. Ganste vist er der i den senere Tid stillet mange og berettigede Krav fra Landbefolkningens Side; men det forekommer mig, at dette ingenlunde er et af de Krav, der have gjort sig stærkest gældende; jeg har i det mindste ikke mærket noget dertil. Det forekommer mig rigtignok, at hvis det er den Slags Reformer, vi skulle lykkeligvis med, vi Landboere, vil jeg for mit Bedkommende sige: Nej, Tak, lad os saa hellere blive ved det gamle, nemlig ingen at faa. Jeg tror, at et Forslag som dette vil møde stor Modstand fra Befolkningens Side, og at det vil blive modtaget med bestemt Modvilje i alle Retninger. Jeg skal ikke her komme ret meget ind paa Lovforslagets Bestemmelser, men kun nævne et Par Bestemmelser, som synes mig at være de mest støvende. Den første af disse er den i § 1 Nr. 11 omtalte Ægtepagt. Jeg skal ganste vist indrømme, at mit Blik paa Sagen formildedes noget, da jeg før hørte det forklæret saaledes, at man var stillet ganste frit, naar man ingen Ægtepagt vilde have, kunde man godt blive fri. Dette maa naturligvis noget formilde Synet herpaa, men jeg er dog af den samme Mening som det ærede Medlem for Middelfart, at der overhovedet ikke bør rejses Spørgsmaal i denne Henseende. Jeg tror, at saadanne Ægtepagter vilde give Ægtefæltet Karakter af en vis Handel, hvorved sikkert den bedste Liebhaber vilde trække det korteste Straa. Nu hørte jeg før, at den ærede Ordfører gav det ærede Medlem for Middelfart en Forklaring angaaende denne Ordning af Formuesforholdene, men jeg skal, naagtet jeg ikke vil tale til Forklejnelse for disse Undtagelsesægtefæltter, henpege paa, at jeg ikke kender ret mange af den Slags Ægtefæltter, i hvilke Formuesforholdene ere ordnede i Forvejen. Den almindelige Opfattelse af saadanne Ægtefæltter er den, at de mangle Solidaritet, og langt værre vilde det sikkert blive, hvis et Par unge Mennesker, før de blive gifte, skulde træffe Bestemmelse ikke alene om Formuesforholdene, men om Raadigheden over Børnene, om Tyndeforholdet, ja, endogjaa om, hvor de skulle have deres Opholdssted. Jeg tror, at det vilde være uheldigt i Forvejen at skulle skrive Kontrakt om, hvorledes Livsforsørelsen skulde være, og det vil blive Tilfældet, hvis dette Lovforslag kommer til Anvendelse.

Det andet Punkt, jeg ønsker at omtale, er Bestemmelsen om de saakaldte Ægtefæltter forstandere. Jeg vil rigtignok sige, at Sognefogderne vare slemme nok, men dette er dog næsten værre. Der er dog en vis Autoritet i Sognefogedens Stilling, men jeg ser ikke,

hvilken Autoritet der skulde ligge hos en eller anden Mand, der vælges til Ægtefæltterforstander ude i Landet. Jeg er tilhøjellig til at tro, at en saadan Bestemmelse vil vække Forbavselse hos Befolkningen, og at den vil se med Beklagelse derpaa. Den ærede Ordfører sagde, at der ganste sikkert vilde være Folk, der frivilligt vilde paatage sig denne Bestilling. Det tror jeg dog ikke; jeg tror, at den kun vil blive besat ved Anvendelse af Tvang, og jeg tror, at det vil være vanskeligt at finde en Mand eller vel endogjaa en Kvinde, der virkelig ere i Besiddelse af saadanne Egenstaber, at de kunde give den borgerlige Vielse det højtidelige Bræg, som Flertallet ønsker at tillægge den. Jeg tror ikke, der vil være mange saadanne Folk at finde. Hvad det første ærede Mindedretal angaar, de ærede Medlemmer for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) og Odense Amts 8de Valgkreds (S. Holm), kan jeg i overordentlig meget slutte mig til deres Udtalelser i Betænkningen; men jeg vil dog sige, at naar de ere gaaede med til det tvungne borgerlige Ægtefæltter, kan jeg ikke følge dem; thi jeg vilde ansæ det for en langt større Uret at gaa ind derpaa, saaledes som Forholdet nu er, end endnu nogen Tid at blive staaende ved, hvad vi nu have. Men er det saaledes, at der virkelig paa visse Steder i Landet, vel særlig i Byerne, har gjort sig Stemninger gældende for at komme bort fra den kirkelige Vielse, lad det saa være en fri Sag, men lad det ikke blive en tvungen Sag for den store Befolkning, som ikke ønsker det, thi dette vilde efter min Formening vække Uvilje i den store Befolkning. Jeg mener altsaa, at vi maa blive ved det bestaaende og ikke bør tvinge et saa at sige abnormt Forhold ind i Befolkningen. Det er muligt, at den Tid vil komme, da jeg ser med andre Øjne paa denne Sag og ser paa Indførelsen af borgerlige Ægtefæltter som en Nødvendighed, men da mener jeg rigtignok ogsaa, at den store Befolkning først maa have faaet et helt andet Syn paa Sagen. Det er fuldstændig rigtigt, hvad det ærede Medlem for Vejle Amts 6te Valgkreds (Paulin) sagde, da han sagde: „Jeg spørger da navnlig, hvorledes Befolkningen, den store, jævne, almindelige Befolkning vil stille sig til en Reform som den, der her er forlangt, og jeg for mit Bedkommende kan saa ikke skønne rettere, end at Befolkningen vil stille sig uvillig over for en saadan Reform. Det er jo dog saaledes, at naar der skal indføres en eller anden stor Reform, maa man i Forvejen have hørt nogle Røster fra Befolkningen derom.“... (Afbrudelse) Jeg hører det ærede Medlem sige, at der er hørt Røster